

Blog 104: Vakantieles

De vakantie greep ons bij onze Roomstrot. Wie had gedacht dat alles lekker chill zou zijn had het mooi verkeerd. Tuurlijk, lang niet alles was slecht. Toch doen we volgend jaar veel anders. Met 6 monsters voor het eerst een midweek weg, vakantie, on the road. 5 van de 6 zijn wel eerder geweest maar nooit met deze samenstelling. Onze allereerste vakantie met ons gezin.

Vol verwachting steeg de vakantie naar mn Roombol. Met een tikkeltje idealistisch idee ging ik heen. Verwacht dat alles wel relax zou gaan. Voor de meeste was dat wel het geval. De rit ernaar toe ook. Ik had de buurmannen en Rani. De TroelieWoelies en sir Poop-a-lot bij Miranda. Noodgedwongen moesten we die ochtend wel vertellen dat we gingen want anders konden we de tassen voor hun voeten niet verklaren. Lilililili! De shit was aan! Fout 1. Aangekomen bij Roompot kwam Koos ons tegemoet. High 5's voor iedereen. Behalve Hira, die was bang. Oh en Nilu ook niet, die was blij dat haar raam niet open kon. Ohja, Rohan ook niet, want Rohan. Fout 2.

Inchecken. Gelukt. Anderhalf te vroeg. Dus survivalen. Rohan, baby, klein kindje, dikke buik. Rohan werd natuurlijk eerst nog gezellig ziek/niet lekker/slecht te pas/ nietechtlekkersuoergezellig. Fout 3. Terwijl de buurmannen en de TroelieWoelies met reisgids Rani alvast op ontdekkingstocht gingen, telden Miran en ik de minuten af naar 15:00 uur. Bliep! Deur open. Niet eerder want dan blokt je pasje. De Roompas is dan stuk ofzo. Alles wel, Rohan blij naar binnen, Miran blij naar binnen, ik blij naar binnen en toen kwamen de dames binnen... fout 4. Etenstijd, patat halen. Die Roompatatten zijn fucking duur. Fout 5. Vanaf dat moment ging het kwaad tot erger met de TroelieWoelies en Rohan. Ik laat de buurmannen even buiten beeld, das een heel andere blog.

De TroelieWoelies en Rohan hebben elkaar de oorlog verklaard. Een waggelgravenoorlog, dansend, met glitter, bubbels, vlinders, regenbogen, dikke buiken en watdoettienouws. De dames vonden het heel erg levensbehoevend om overal waar Sir Poop-a-lot ging, aan hem te hangen, te zitten, te kiekeboe-en, te zingen, dansen en springen en Rohan? Rohan zei op zijn beurt; Roomflikker een

end op. Althans, hij huilde, schreeuwde en gilte maar als hij kon praten, zei hij dat. Alles wat de TroelieWoelies vertelden of zongen moest op decibel 6,3 triljoen. Rohan? Rohan deed mee, uit frustratie. Het gevolg laat zich raden. Een dikke oververmoeide baby. Tijdens het kasteelbezoek wees Rohan naar de meisjes en door naar het einde. Da! Daar gingen de meisjes.

Rohan ook. In zijn kasteel, waar hij even lekker zelf kon lopen. Die kruitkamer en de beugels aan de muur, de giechel die er achteraan kwam. Ik weet wat hij dacht. Zijn vakantie had er heel anders uitgezien met die attributen in het vakantiehuis. Maar dat zou een Roompotje worden. Volgend jaar een nieuwe ronde.

Volgend jaar weer, met Rohan voorop.